

„апах-та да поев“, а друго кѣмъ.
Цѣ помислихъ за брати ми... по
времени сѣ настана такова, що
да се не познава ни родителъ ни
братъ... Въ послѣдне време, го-
лѣти усиленъ направихъ, за да
намѣри 20 фр. за взиманъ Пер-
ковича, за да дамъ поводъ за свѣ-
рание нему челоуцъ. На мѣстъ дрѣ-
шветиха отъ Н-го, се мой е го
най-най-послѣдъ крайкоуцъ и
ако чинахъ дрѣ дописки на в.
Македония, коуло овде се аре-
стуваха заедно въ Д.В.-то, Ма,
види а, и човека работѣ така
и разиди. Какви времена! —

И така, Сас Славенкова, прѣла
ми вѣрзъ основание старѣла ни
дружба, една отъ своите кини
много ми се зарадвахъ. Поздравя-
вахъ отъ вѣрзъ сирѣнитъ твои
Светославъ